

то си, азъ обичямъ также *мое-то си* (свое-то си). Er liebt auch **das seinige**. — Sie lieben Ihre Kinder, wir lieben auch **die unserigen**; Вие обичяте дѣца-та си, ние обичямы также *наши-тъ си* (свои-тъ). Ich liebe meine Tochter, sie liebt auch **die ihrige, die ihrigen** и пр. азъ обичямъ мож-тъ дщериж. тя обичя также *нейлж-тъ си, нейлы-тъ си* (своѣ-тъж, свои-тъ).

III. За указателны-тъ мѣстоменья.

§. 89.

Указателни-тъ мѣстоименія и отъ два-та вида: **der, die, das, и derjenige, diejenige, dasjenige и diejenige**; се съгласувать также, както и указателни-тъ прилагателни, съ съществителны-тъ си, които предъ тѣхъ сж поставени, и на които тѣ мѣсто-то занимаватъ, или поне, които се подразумѣватъ: въ родъ, число и падежъ. Н. п. Die Bosheit der ungebildeten Leute ist immer größer, als **diejenige**, или **die**, der gebildeten; злина-та на необразовани-тъ хора, е всякога по голѣма, нежели онаи на образовани-тъ; и проч.

Указателни-тъ, както и притягателни-тъ мѣстоименія, се ставягъ всякога *подирѣ* съществител-